

været anvendt saadanne Summer til Administrationen, at det kan siges at være en dyr Administration, i den Forstand, at den har været urimelig dyr; at den har kostet meget, det nødvendiggjorde Forretningens Omfang. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i den Opstilling, jeg her har fremsat, er af Ernæringsraadet opgivet mig alle Omkostningerne ved Centraladministrationen samt alle Omkostninger ved de kommunale Nævn og ved Amtsnævnene, som jo har været meget betydelige. Derimod er der ikke medregnet Omkostningerne ved de enkelte Statslagre; men i Fællesforeningens Regnskab er der selvfølgelig heller ikke medregnet Brugsforeningernes lokale Afdelinger, men kun deres Centraladministration. Jeg tror, at handelskyndige Mænd, som vil se paa disse Tal, der viser, at Administrationsudgifterne har været 1,6 pCt. af Omsætningen, vil erkende, at overfor den Opgave, der her var, saa mangesidet og med en saadan Nødvendighed for lokale Forgørelser, er Procenttallet af en saadan Art — og det godtgøres ogsaa ved den foretagne Sammenstilling — at der ikke kan siges at være ødslet i Ernæringsraadets Administration.

Naar det ærede Medlem fra Gudme siger, at han ved, at der nylig er antaget en ung Mand paa 20 Aar, som skal have 800 Kr. maanedlig, altsaa 9 600 Kr. om Aaret, for at være Skriver i Forretningen, maa jeg bede det ærede Medlem sige til mig, hvem denne unge Mand er, og hvornaar han er antaget. Thi jeg har fra Ernæringsraadet modtaget Meddelelse om, at det ærede Medlems Udtalelse selvfølgelig er urigtig, og en Opgivelse over hvert eneste Lønningsforhold indenfor Ernæringsraadet; og jeg maa derefter sige, at de eneste, der er paa Lønninger af 800 Kr. — hvilket er nogle ganske faa — er de øverste Afdelingschefer indenfor denne store Administration, og at Skriverens og andre underordnedes Honorarer selvfølgelig er opstillede derefter. Ogsaa i saa Henseende har Ernæringsraadet raadført sig med Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger for at faa at vide, hvilke Lønninger disse har betalt til deres Kontorpersonale; og jeg tør sige, at jeg tror, at Ernæringsraadets Lønninger for det Arbejde, der ydes, ikke paa nogen Maade har været overdrevne, ja, der har været Tider, hvor man endogsaa har klaget over, at Ernæringsraadet var for karrigt med sine Lønningsforhold. Jeg antager, at dets Lønningsforhold nu svarer til, hvad der for Tiden i det hele taget maa betales for saadant Arbejde.

Det ærede Medlem har endvidere klaget over, at Tørringsudgifterne medførte en

Forhøjelse af Prisen paa Korn. I Fjor var den danske Høst daarlig og kom for en stor Del frem til Ernæringsraadets Administration i en meget vanskelig Kondition. Høstforholdene var særdeles vanskelige. Kornet var vaadt, mangelfuldt behandlet og Tørring i stor Stil derfor en absolut Nødvendighed. Forholdene i Aar er i saa Henseende meget bedre. Det ærede Medlem sagde, at en stor Del af disse Omkostninger ved Tørringen kunde være sparet, hvis man havde ladet Kornet blive hos Landboerne og ikke havde fremskyndet Tærskningen og derved nødvendiggjort Tørringen. Ja, derom er der ingen Tvivl. Hvis man havde ladet Kornet blive hos Landboerne, saa vilde Tørringsudgifterne være blevet mindre. Men jeg tør sige, at ligesom Ernæringsraadets Ledere overfor mig har udtalt, at de under ingen Omstændigheder i Fjor under de daværende Forhold turde paatage sig Ansvar for ikke at sikre Kornets Tilstedeværelse for Befolkningen ved at have det paa Statslagre, saaledes turde jeg ikke gøre det; og jeg er overbevist om, at ingen med de Høstresultater, som forelaa i Fjor, og som viste, at Staten trods alle Anstrengelser ikke fik nok Korn ind paa sine Lagre, havde turdet undlade en hvilken som helst Foranstaltning, som gik ud paa at fremskynde denne Aflevering. Nu, naar Faren for, at man kunde komme til at lide Mangel, er overstaaet, er det saa uhyre let for det ærede Medlem fra Gudme og andre at sige, at man kunde have ladet Kornet blive paa Stedet i Stedet for at sikre det paa Statslagrene. Men hvis Mangelen var opslaaet, fordi man ikke her i Landet havde handlet forsigtigt, fordi man ligesom i andre Lande havde handlet mindre forsigtigt med at indkræve Kornet, ja, saa tror jeg, at Ansvar for det blev ganske overordentlig vanskeligt at bære for dem, der havde undladt en Udgift og derved havde udsat hele Samfundet for Fare med Hensyn til dets Ernæringsforhold.

Det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) syntes aabenbart, at det ærede Medlem fra Gudme ikke havde sagt tilstrækkeligt. Han traadte derfor frem med et Overbud, idet han om Ernæringsraadet udtalte, at „efter hvad han havde hørt“, havde dette Raad bortødet 20 Mill. Kr. Ved forkerte Dispositioner og Handler havde Ernæringsraadet foraarsaget Statskassen en Udgift paa 20 Mill. Kr. En saadan Udtalelse af dette ærede Medlem for Vejle Amt er en Prøve paa, med hvilken Letsindighed Medlemmer af dette høje Ting finder det rigtigt her fra Talerstolen at kolportere, hvad de har hørt, uden at undersøge de Do-